

Vot de poble

El Pont de Vilomara i Rocafort

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Rocafort
Alçada: 426

Coordenades:

Latitud: 41.7169
Longitud: 1.93639
UTM Est (X): 411524
UTM Nord (Y): 4618891

Classificació

Número de fitxa 08182 - 306
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Costumari
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVI-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Breu nota bibliogràfica
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 14/08/2018 - 02:00

Descripció

Es tracta d'una tradició originada a partir de les epidèmies que van assolar la comarca del Bages al segle XVI. Consistia en una romeria o processó que feien els homes del poble agrupats sota la institució dels "Romeus" des de Rocafort fins a la cova de la Mare de Déu de Montserrat. Un cop allí, feien una ofrena de

cera i almoïna mantenint viu l'acompliment d'un vot que havia fet no només el poble de Rocafort sinó altres pobles veïns.

El dilluns de Pasqua de bon matí, mentre les campanes de Talamanca sonaven per acomiadar els seus romeus, que anaven en processó resant el rosari fins a l'església de Santa Maria, els romeus del poble de Rocafort s'hi aplegaven tot esperant als seus veïns. Un cop allí (rebutts amb el toc de campanes corresponent, resaven plegats l'anomenada "reglamentària del rosari" i sortien en romiatge cap a Montserrat. El primer anava amb la carbasseta característica dels pelegrins i guiava el rosari.

Anaven descalços, amb les espardenyes lligades a la cintura d'una túnica de color blau, la valona i la caputxa ribetejada de blanc. Al darrera del grup, portaven un animal de càrrega amb les sàrries plenes de provisions. Recorrien Sant Vicenç, Castellbell i El Vilar, la Bauma cap a Monistrol i Montserrat. Només s'aturaven allí on hi havia una capella, ermita o església pel temps just de fer una pregaria. Un cop a Montserrat, oïen missa i feien l'ofrena a la Mare de Déu. Després de menjar i descansar una mica, s'entornaven cap el poble, aquesta vegada calçats.

Bibliografia

OLIVERAS FERRER, Josefina (1990). Rocafort a començaments de segle. Festes i institucions. Impremta Copi-gràfic Manresa.

TURA, Montserrat; SOLANO, Jordi (2013). Vot de poble (Els tres genets de l'Apocalipsi), dins Revista Notes, núm. 28. Pàgs. 33 a 56. Ed. Centre d'Estudis Molletans. Ajuntament de Mollet del Vallès.